N°. 48. A°. 1834.

DINGSDAG, DEN 17den JUNIJ.

NIEUWE SURINAAMSCHE COURANT EN LETTERKUNDIG DAGBLAD.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 13 *Junij* 1834.

Alzoo de navolgende personen zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om te mogen verkrijgen *Brieven van Manumissie*, voor de daarin vermelde Slaven, te weten:

C. KERSTEN en Compagnie, voor de Slavin MAGDALENA BETSIJ; aangekomen hebbende nu wijlen AMIMBA van GUHL.

CAREL ISAK WILLEM MUNTZ, voor de Slavin CAROLINA; hem in eigendom toebehoorende.

MARGARETHA CLASINA van MENCKE, voor de Slaven EZAU en FORTUIN; haar in eigendom toebehoorende.

WILLEM CHRISTOFFEL OSSÉ, voor de Slavin LENA; voor heen aangekomen hebbende WILHELMINA CORNELIA PATER.

LUCIA van BUTTNER, voor de Slavin ESTHER; haar in eigendom toebehoorende, en

MARIA STROOMNAT, voor hare minderjarige zoon CHARLES MARIUS POLAK, voor de Slaven LOUISA, FREDERIKA en ADRIAAN; aankomende gemelde minderjarige.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, zulks algemeen bekend te maken, en een iegelijk, die eenig regt of pretentie op gemelde Slaven mogten sustineren, op te roepen om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

NIEUWSTIJDINGEN.

Extracten uit de Nederlandsche Dagbladen, tot en met den 25 April ll.

Duitschland.

FRANKFORT, den 19 April. Men schrijft uit Oostenrijk, van de HONGAARSCHE GALLISCHE GRENZEN, onder dagteekening van 31 Maart: In sommige streken van Hongarije en Zevenbergen zijn sedert een geruimen tijd de rustverstooringen aan de orde van den dag. Het begin daarvan is te Erlau gemaakt. Toen namelijk de Opperpalatyn en Aartsbisschop Ladeslaus Pijrker, na eenigen tijd te Presburg, ter gelegenheid van een Landdag doorgebragt te hebben, onlangs naar Erlau terugkeerde, om er eenige dagen te vertoeven, braken de tot nu toe slechts in stilte geuite bedreigingen openlijk uit, en men vernam zelfs, dat een aantal lieden zich bij eede verbonden hadden, hem in zijne woning te overvallen en uit het venster te werpen: zoodat welligt de spoedige afreis van den Aartsbisschop als de eenige oorzaak moet worden beschouwd, dat dit opzet niet is uitgevoerd geworden. Men moet evenwel niet gelooven, dat deze haat jegens den Patriarch eenigen staatkundigen grond heeft, want zijne ergste vijanden betuigen, dat zij hem slechts haten, wijl hij een geestelijke is; anderen zeggen, omdat hij gierig is en dat zij niet zullen rusten, zoo lang hij, of, in het algemeen, een geestelijke hun opperhoofd is. De Patriarch heeft zich, gelijk men verzekert, naar Weenen begeven, om daar persoonlijk den staat van zaken in zijn comitaat bloot te leggen. — In Sarospatak rukte onlangs eene afdeeling ligte ruiterij binnen, geleidende een transport militaire gevangenen. Plotseling verzamelde zich een hoop juristen en studenten, waarbij zich eene menigte gemeen volk voegde, naar allen schijn met oogmerk om de gevangenen te bevrijden. Het escorte moest ten einde zich ruimte te verschaffen, den sabel trekken en op deze wijze gelukte het aan hetzelve de bestemmingsplaats te bereiken. Een der manschappen evenwel, die zich te ver onder de menigte gewaagd had, werd door de rustverstoorders overmand, in een nabij gelegen afgesloten hof gesleept en daar benevens zijn paard met knuppels doodgeslagen, waarna de volkshoop uiteenging. De zaak zal streng onderzocht worden. Volgens brieven uit Lemberg is ook daar eene nieuwe zamenzwering tegen het bestuur ontdekt worden.

— Een der dagbladen dezer stad, behelst het volgende: « Wij hebben tijdingen van onze landverhuizers naar Amerika ontvangen. De teleurstelling blijkt uit alle berigten, ofschoon geen der landverhuizers juist bekennen wil, dat hij zoo geheel een beter en aangenamer bestaan verloren heeft. Hoogmoedige en hebzuchtige kooplieden en speculanten bewonen de steden op de kusten van Amerika en langs de oevers der rivieren; zij zijn van Engelsche afkomst en zien met een blik van verachting op den goeden Duitscher neder die alleen eene denkbeeldige vrijheid in eene vreemde hemelstreek komt zoeken en een ellendig leven vindt; die gevleid wordt, als hij geld medebrengt en teruggestooten, als hij hulp en toegenegenheid zoekt. In het binnenland overigens kan alleen hij bestaan, die een ligchaam bezit, dat tegen alle ontberingen gehard is.

Frankrijk.

PARIJS, 22 April. De te Besancon verschijnende *Impartial* van 12 April berigt het volgende:

De republikeinen van Pontarlier hebben in den afgeloopen nacht de afkondigingen met vuilnis besmeerd, welke de autoriteiten hadden doen aanplakken. Des morgens vond men dezelve onleesbaar, terwijl men daarnaast het volgende las:

DOMEIN TE KOOP.

Ubi libertas *Ibi patria.*

»Patriotten! zoo eene despotische magt afkondigingen doet, strekkende om u tegen de patriotten in te nemen, die, uithoofde van den schandelijken gang der regering, meer dan met woorden geprotesteerd hebben; zoo deze patiotten ons hebben doen zien dat het leven niets is zonder vrijheid, houden wij ons gereed, om aan dit Gouvernement, hetwelk op het punt staat van te vergaan, te doen zien, dat wij, wanneer het de vrijheid geldt, niet meer dan de Lyonnezen aan het leven gehecht zijn. Burgers, de dag zal aanbreken, wanneer de volken de Kroonen aan hunne voeten, en den Vrijheidshoed op den troon zullen zien. » *Salaut en Broederschap.*"

Het anarchistische kommitté heeft ook alhier den 12den dezer het volgende stuk op de hoeken der straten doen aanplakken:

»Inwoners van het departement du Doubs! De prefekt van ons departement heeft geene tijdingen van Lyon ontvangen; hij maakt misbruik van uw vertrouwen door u tijdingen uit die stad mede te deelen, welke in zijn kabinet vervaardigd zijn; het volk heeft te Lyon de bovenhand, de troepen hebben de stad moeten ontruimen. De Regering heeft deze volksbeweging uitgelokt; zij heeft den sterken willen spelen, en de magt heeft haar ontbroken; het volk beheerscht zich zelf; de republiek is het doel der zijdewerkers; zij zullen hetzelve bereiken, want de willekeur, de huiszoekingen, de gevangennemingen, de geldboeten, de regtsgedingen tegen de drukpers hebben al de gemoederen tot gisting gebragt. De wetten tegen de rondventers van geschriften, tegen de association, dit alles stoot een volk tegen de borst, dat vrij behoorde te zijn. Vreest niets, de vijandige demonstratien der Regering hebben niets verschrikkends in zich. Men is gereed te antwoorden,

wanneer de tijd daartoe zal zijn gekomen; alles is behoorlijk georganiseerd. Wanneer het sein gegeven zal worden, zal het omverstorting van alle troonen zijn.

» Stil!!! Stil!!! Frankrijk werpt zijne ketenen af."

— Men leest in de *Semaphore de Marseille:* De wapensmeden hebben bevel bekomen hunne wapenen en amunitien naar de mairie te brengen; vermits de stedelijke autoriteiten anders niet instonden voor de verliezen, welke zij, ten gevolge der gebeurtenissen, zouden kunnen ondervinden.

PARIJS, 18 April. Het *Journal de Débats* en de *Constitutionnel*, zijn de dagbladen, waarvan onze regering zich te Parijs bedient, om het algemeen gevoelen te misleiden nopens hetgeen er in Belgie omgaat. Te Londen bewijst de *Times* haar dezelfde dienst, en het is naauwelijks te gelooven, hoe ver de schaamteloosheid gaat van de particuliere correspondentien, welke genoemd dagblad opneemt, ten einde het Engelsche publiek om den tuin te leiden en hetzelve zoo veel mogelijk in eene gunstige stemming jegens onze regering te houden. — Dan terwijl de *Times* gaarne de verontschuldigingen en lofspraken aanneemt, welke de bekenden op het Brusselsche paleis laten opstellen, om aan dat dagblad verzonden te worden, blijven andere tolken van de Engelsche drukpers te Brussel minder partijdige correspondentien behouden. De *Morning-Herald* heeft hier een ander zaakgelastigde aangesteld, die door niemand betaald wordt om de waarheid te verhelen; terwijl ook de *Morning-Chronicle* vrij naauwkeurige berigten ontvangt nopens hetgeen er bij ons sedert het begin dezer maand is voorgevallen.

» Dit heeft natuurlijk onze *achtbare* regering mishaagd, en om zeker te wezen dat de leugenachtige correspondentien van de *Times* niet meer door die der dagbladen van Londen, welke buiten instructien niet van het hof ontvangen, worden tegengesproken, is er voorerst een besluit van Leopold aan den correspondent van den *Morning-Herald* gezonden, ten einde binnen vier en twintig uren het land te verlaten.

» Onder het algemeen zijn de Engelschen, in welk land zij zich ook bevinden, niet zoo ligt als andere vreemdelingen gereed, om zich aan de willekeur te onderwerpen. Zij hebben diplomatieke agenten, die hen weten te beschermen en dezen eersten pligt niet zouden durven verwaarloozen, zonder zich aan de bestraffing van het parlement bloot te stellen. Wij zullen dan zien wat er worden zal van het verbanningsbesluit, dat den correspondent van den *Morning-Herald* is beteekend en in allen gevalle zullen de brieven van de *Times* nutteloos worden en niemand te Londen meer misleiden, daar de bekendwording van zoodanige verbanning voldoende zal wezen, om ons *vaderlijk* gouvernement op den regten prijs te stellen.

Groot-Brittannie.

LONDEN, 20 April. De bijna alom gevestigde genootschappen van werklieden boezemen dagelijks meerdere bezorgdheid in, en nemen hier en daar eene allezins dreigende houding aan. Te Oldham, in Lancashire, zijn op den 15den onlusten uitgebroken, bij gelegenheid dat het bestuur een paar leden van het aldaar bestaande genootschap, had laten vatten. De werklieden hebben die gevangenen uit de magt der Politie-bedienden met geweld verlost, en eene fabriek, waarin lieden arbeidden, die niet tot het genootschap behoorden, geplunderd. Des avonds zijn troepen in de stad binnengerukt, en met behulp daarvan zijn verdere tooneelen van verwoesting verhoed, doch men heeft de oproer-wet moeten lezen, en de stad is in een staat van woeling en onrust gebleven, welke nog zeer bedenkelijk voorkomt. De leden van het genootschap hebben nog den 17 eene talrijke vergadering gehouden, en daarin onder anderen het besluit genomen van den arbeid niet te hervatten, voor dat aan hunne eischen (betreffende hun loon en werktijd) zal zijn toegegeven.

Te Newcastle hebben de werklieden, ten getale van 10 a 12,000, insgelijks eene vergadering gehouden, waarin almede eene hevige taal gevoerd, en besloten is, om van den Koning het ontslag der Ministers, en die in vrijheid stelling van de onlangs te Dorchester veroordeelde werklieden te verzoeken. Overmorgen moet aldaar eene nieuwe bijeenkomst gehouden worden, ten einde eene zoogenaamde *verklaring van regten* op te maken. Te Krighton moet insgelijks eene zeer bedenkelijke gisting onder de leden van het genootschap heerschen.

Morgen zijn de unies of genootschappen der handwerkslieden voornemens om in het zoogenaamd veld van Koppenhagen in een buitengewoon groot getal te vergaderen, en van daar zich in statigen optogt naar Whitehall te begeven, met oogmerk om aan den Minister Lord Melbourne eene petitie voor den Koning te brengen, waarin zij verlangen, dat aan zes leden der unie van Dorchester, die onlangs veroordeeld zijn, de straf worde kwijtgescholden. Men is niet zonder ongerustheid over die vergadering en optogt, en de Regering heeft maatregelen beraampt om de goede orde te handhaven. Onder anderen heeft zij een aantal buitengewone konstapels in den eed genomen, gelast dat de Policie-dienaren met zijdgeweer en vuurroeren gewapend zullen zijn, dat de gardes onder de wapenen zullen staan en eene brigade artillerie in gereedheid gehouden zal worden. Ook heeft de eerste Magistraat van Politie de inwoners gewaarschuwd voor het gevaar, om deel te nemen aan deze bijeenkomst en processie, en alle werkbazen aangemaand hunne leerlingen, werklieden en bedienden te beletten die bij te wonen.

In de laatste zittingen van het Huis der gemeenten zijn reeds verscheidene petitien van den zoo evengenoemden aard ingekomen; onder andere, eene uit Kingston, die door 7909 unionisten of verbonde werklieden dier stad, onderteekend was. Bij gelegenheid van het indienen dier petitien hebben onderscheidene leden van het Huis zich de zaak van de te Dorchester veroordeelden aangetrokken, en het tegen hen uitgesprokene vonnis van deportatie als onregtvaardig, ten minste als te zwaar, bestreden. De beruchte O'Connell heeft tegen aanstaan den Vrijdag te dier zake een opzettelijk voorstel aangekondigd.

— Eergisteren avond hebben de Ministers nieuwe verordeningen omtrent het armen-wezen (welks tegenwoordige regeling als zeer gebrekkig en als eene voorname oorzaak van de heerschende ontevredenheid wordt voorgedragen) der tafel gebragt.

Het onzijdig koningrijk Belgie.

Bij gelegenheid dat lord *Russel*, in de zitting van het Engelsche lagerhuis van den 10den mei 1833 de oprigting van het nieuwe onzijdige koningrijk Belgie, *een meesterstuk der diplomatie* noemde, maakten wij daarbij de aanmerking dat de *honorable* lord destijds in die weinige woorden de geheele staatkunde van het engelsche kabinet had bloot gelegd; dat, in den geest van dit kabinet genomen, de oprigting van dat koningrijk een meesterstuk der diplomatie genoemd konde worden: want, dat men met geen mogelijkheid iets beters, iets vernuftigers had kunnen uitdenken om het vaste land van Europa in gestadige ontrust en in gestadige beweging te houden; en, bij gevolg deszelfs handel en nijverheid eenen blijvenden hinderpaal in den weg te leggen, om zich uit te breiden en te verbeteren.

Ofschoon dat gevoelen destijds niet algemeen met ons gedeeld werd, en ook nog niet gedeeld wordt, hebben wij echter onze overtuiging aan geene banden kunnen leggen, en vrij kwamen wij er voor uit, hoezeer onze innige wensch altijd geweest is, dat de uitkomst ons bedriegen mogt, dat het onzijdige koningrijk Belgie onbestaanbaar is met de toekomstige rust van Europa, en derhalve ook onbestaanbaar met de belangen, die de drijfveer van alle de handelingen der Noord-Nederlandsche bevolking moeten uitmaken. Wanneer er zelfs geene andere redenen bestonden, om deze onze veronderstelling in den kring der onbetwistbare waarheden te doen plaats nemen, dan zoude men daartoe reeds genoegzamen grond kunnen vinden, in de moeijelijkheden die gedurig zijn opgerezen, om dat nieuwe koningrijk *facto* te vestigen: moeijelijkheden, die door de meest lodende, en ook de hierbij meest belanghebbende partij niet tegenstaande de hinbaarste pogingen, om, tot haren last en schade, op dat koningrijk het zegel van bevestiging in den rei der onafhankelijke mogenheden te drukken, — niet hebben kunnen overwonnen worden. Doch er bestonden andere oorzaken, waarop wij van tijd tot tijd verwezen hebben.

In de eerste plaats moet hier genoemd worden, de wijze *hoe* en *waarom* dat rijk voorloopig werd daargesteld, omdat juist dat *hoe* en *waarom* op de algemeene staatsgesteldheid van ons werelddeel den grootsten invloed reeds heeft uitgeoefend, en nog zal uitoefenen. Immers moest Belgie niet de *band*, maar de *oorzaak* der staatkundige vereeniging tusschen Frankrijk en Engeland zijn. Eene oorzaak, die noch op beginsel van regt en billijkheid, noch op wederkeerig belang, maar alleen op partieel belang gegrond was, en waarbij het belang van de overige staten van ons werelddeel niet geraadpleegd werd.

Met dat rijk zoude Engeland Frankrijk binden of naar deszelfs wil leiden, terwijl Frankrijk het bezigde om de Engelsche staatkunde in deszelfs belangen te doen deelen. Voor hun beider binnenlandsche staatkunde was eene zoodanige vereenigings - oorzaak overbodig; deze moest alzoo dienen voor hunne buitenlandsche staatkunde, en deze toch hebben wij leeren kennen: Engeland voor de suprematie in handel en nijverheid. Frankrijk voor zijne veroveringszuchtige oogmerken op het vaste land.

De *oorzaak* der oprigting van het onzijdige koningrijk, welke door lord *Russel* een meesterstuk der diplomatie genoemd werd, loopt alzoo lijnregt aan tegen de belangen der algemeene staatkunde, die aan ons geschokt werelddeel eene langdurige rust moet beloven.

Dat het doel van de engelsche staatkunde van de oudste tijden tot nu toe altijd gestrekt heeft, om zooveel mogelijk, meester op zee en alzoo meester van den wereldhandel te zijn, en dat deszelfs oogmerken nog altijd dezelfde strekking hebben, daartegen is weinig gezegd, en zelden hebben wij deze stelling door de tolken der publieke meening zien bestrijden. Doch wat de door ons en anderen veronderstelde bedoelingen van de tegenwoordige orde van zaken in Frankrijk, aanbetreft, daartegen hebben wij meermalen ook bij ons te lande zien te velde trekken.

De opmerking, die wij dikwerf bij de lezing van vertoogen in dien geest bij ons maakten, was: dat er te veel in doorstraalde de poging, om te bewijzen *datgene*, wat men gaarne *wenschte*, maar juist niet datgene, wat, door omstandigheden en gebeurtenissen, luider tot de overtuiging sprak.

Wij houden ons voor zeer feilbaar en willen

volgaarne bekennen, dat wij wolligt in onze beoordeelingen dwalen, en dat misschien de ondervinding onze uitzigten zal logenstraffen; maar bij eene aandachtige beschouwing der zaken en gebeurtenissen, kunnen wij voor ons in de tegenwoordige schijnbare gematigde handelwijze van het fransche kabinet, geenszins de verzekering zien, dat Europa niets van de fransche heerschzucht en zucht naar overwigt en verovering zoude te vrezen hebben. Juist omdat deze schijnbare gematigdheid zoo zeer in strijd is, met de uitgedrukte verlangens van bijna alle de partijen in Frankrijk. De oorlog, of wat hetzelfde zegt, de aanspraak op vergrooting van grondgebied, ligt dus altijd, naar ons inzien, op den grond der fransche staatkunde. Dit denkbeeld houden wij voor het laatste, en wel zekerste middel, waardoor *Lodewijk Philips* zich zal trachten staande te houden, wanneer alle middelen zullen uitgeput zijn, om de inwendige woelingen der verschillende partijen tegen de zekerheid van den julij-troon tot bedaren te brengen, door de opgewonden hartstogten eene rigting naar krijgsroem te geven.

De wijze *hoe* en *waarom* de oprigting van het koningrijk *Belgie* heeft plaats gehad, is dus verre van geruststellende voor Europa te zijn.

Van eenen anderen kant heeft men daartegen ingebragt, dat indien de zaak dus moest beschouwd worden, de overige mogendheden nimmer te Londen, in de conferentie harer afgezanten, zouden hebben toegestemd in de voorloopige voorwaarden en bepalingen der afscheiding van het Zuidelijk gedeelte van het koningrijk der Nederlanden. Oppervlakkig en bij het eerste vernemen van de zekerheid daaromtrent, kon dit argument geldende schijnen. Later echter, toen men de geheele toedragt der zaak konde overzien, toen men alle bijzonderheden heeft kunnen wikken en wegen, toen zag men, dat er meer uit eene oogenblikkelijk noodzakelijkheid, dan wel uit overtuiging gehandeld was.

Hoe onbillijk dit ook was, hebben latere gebeurtenissen bewezen, en van tijd tot tijd hebben wij juist daarom oude staatstukken van de congressen van Weenen en Aken aangehaald, om te bewijzen, dat het beginsel van schuld alleen bij de staatkunde der groote mogendheden lag.

Intusschen willen wij hiermede niet beweren, dat diezelfde mogendheden van hunne eerste (alhoewel valsche) begrippen zijn terug gekomen, of dat zij tot op dit oogenblik niet volhard hebben in het voornemen, om met het onzijdige koningrijk Belgie eene Europesche *proef* te nemen dewijl alle hare handelingen tot nog toe den stempel droegen, dat zij die proef werkelijk willen verwezenlijken. Wij willen echter ook niet als geheel onzeker of onwaarschijnlijk aannemen, dat deze *proef* niet reeds werkelijk *drie jaren* is aangevangen, en dat de laatste gebeurtenissen in Belgie een *rijke oogst van ondervinding* heeft opgeleverd. En daarmede komen wij tot eene tweede voorname oorzaak, waarom de oprigting van het onzijdige koningrijk Belgie een meesterstuk van Engelsche staatkunde kan genoemd worden.

Van die gebeurtenissen zelve zullen wij hier voor het oogenblik alleen aanhalen, den indruk dien dezelve, niet alleen op enkele individuen, maar op alle de volken in massa genomen, zal maken. Wij zullen daarbij doen opmerken, dat deze gebeurtenissen, niet accidenteel, maar dat dezelve als het ware bij het Belgisch gemeen door de September-omwenteling zijn *ingeënt*, dat het eene ziekte is, die zich dikwerf zal openbaren, en dat alleen met de wegneming der oorzaken, die ziekte kan bestreden worden.

Nemen wij nu aan, dat het onzijdig koningrijk Belgie, door de erkenning van den kant van Nederland, werkelijk een zeker soort van bestaan erlangt; dat alle andere staatkundige kwestien van dien aard op denzelfden voet beslecht worden, en dat de zoogenaamde algemeene vrede, in den zin en bedoeling der fransche en engelsche kabinetten, plaats heeft; dat Belgie en Nederland zich ontwapenen en de overige mogendheden zich insgelijks op den voet van vrede stellen — wij willen daarbij, en op grond, veronderstellen, dat de dankbaarheid voor vroegere genotene weldaden en gunsten, bij het bezadigde gedeelte van het belgische volk, door den vrede niet verdoofd wordt; men zou zelfs integendeel kunnen veronderstellen dat, bij het bedaren der hartstogten, ook het gevoel van dankbaarheid sprekender zal worden; — hoevele redenen zouden er dan wederom niet bestaan, om dergelijke en hier bedoelde schriktooneelen te hernieuwen? Wij zullen hier niet eens spreken van de middelen, die de fransche propaganda zal blijven bezigen, om van tijd tot tijd zulke tooneelen te doen plaats hebben. Belgie ontwapend zijnde, heeft Frankrijk het schoonste voorwendsel om gewapenderhand, de zoogenaamde onlusten te stillen; een 10,000 man is daartoe ligt bijeen te brengen en te detacheren. Heeft Frankrijk nu op iets anders het oog, waartoe het de hulp van Engeland noodig heeft, dan wordt het verleenen dier hulp *de conditio sine qua non*, voor de weder spoedige ontruiming van het belgische grondgebied, welke Engeland altijd zal blijven vorderen.

Men mogt geneigd wezen, om bij eene dusdanige beschouwing van het door ons voorgestelde vraagstuk, te veronderstellen, dat dan ook Engeland, door de *oorzaak* van deszelfs vereeniging met Frankrijk, het meeste zoude te lijden hebben. Wanneer men echter de zaak van een weinig meer nabij beschouwt en dezelve in verband brengt met den indruk, die eene soortgelijke schijnbaar verleende hulp van Frankrijk, met den indruk, die — in één woord — fransche soldaten op het grondgebied van het onzijdig koningrijk, onvermijdelijk op de overige mogendheden en ook op Nederland zoude maken; dan zal men ligtelijk ontwaren, dat ook Engeland van dien schrik zoude weten partij te trekken; te meer, daar het omtrent de gevolgen gerust gesteld is, wel wetende, dat zoodra hetzelve verkoos Frankrijk geheel te breidelen, het slechts de vereeniging met hetzelve had te breken, om zich aan den kant der overige mogendheden van het vaste land te scharen. Men herinnere zich slechts, welken eenen hefboom Engeland in *Napoleon* St. Helena bezat!

Men zal ons misschien tegenwerpen, dat de onzijdigheid van Belgie door alle mogendheden zoude gewaarborgd worden, doch daarop antwoorden wij reeds *à priori*: de onschendbaarheid van het koningrijk der Nederlanden was ook door alle de mogendheden gewaarborgd: en Frankrijk heeft eenmaal als een vast beginsel aangenomen en luide verkondigd, dat het nimmer eene restauratie aan deszelfs grenzen zoude dulden. Hoe gemakkelijk is dan het voorwendsel gevonden, om te verklaren dat dergelijke onlusten daartoe zouden leiden!

En welken indruk zoude eene fransche tusschenkomst in Belgie, te midden van den vrede op het ontwapende Europa maken. Zouden gebeurtenissen, als die welke wij hebben aangewezen, gebeurtenissen die zoo ligt zijn voort te brengen, onder een bestuur dat op het oproer gegrondvest is, niet in staat zijn, om geheel Europa wederom in hetzelfde rustlooze *statu quo* te voeren, waaronder wij thans zuchten?

Doch er zijn nog andere beweegredenen, die de onmogelijkheid daarstellen, dat het onzijdig koningrijk Belgie, in het belang van Europa's rust, kan plaats nemen in den rij der onafhankelijke volken; en dit zal het onderwerp van een tweede artikel uitmaken.

MENGELINGEN.

Fatey-Ali-Schak, tegenwoordige Koning van Persie, en zijne Vrouwen.

Fateij-Ali-Schak, eens de schoonste man van zijn rijk, is thans ongeveer zeventig jaar oud, lang van gestalte, en, sedert geruimen tijd, in eenen kwijnenden staat van gezondheid. Hij gaat altijd in eene gebogene houding en is buitengewoon vermagerd. Het kost hem reeds veel moeite, om zich van de eene plaats naar de andere te begeven; zijne stem daarentegen is nog krachtig en welluidend. Hij bezit ongeveer zevenhonderd vrouwen in zijn' Harem, en van dat getal zijn er meer dan drie honderd zijne wettige gemalinnen. De overigen zijn meestal jonge meisjes, die hem de aanzienlijken uit alle oorden des rijks toezenden. Het wordt bij de hooge ambtenaren als eene bijzondere onderscheiding en koninklijke gunst aangemerkt eene dezer vrouwen van zijne Perzische Majesteit ten geschenke te ontvangen. In zulk een vereerend geval, geeft de gunsteling een groot feest, waaraan de Koning niet zelden deel neemt.

De zonen van den monarch mogen den Harem nimmer binnen treden, dan wanneer zij door hunnen vader geroepen worden; terwijl het even min aan zijne vrouwen, zelfs niet aan zijne eerste gemalin, of de zoogenoemde Koningin, geoorloofd is, in zijne tegenwoordigheid te gaan zitten. Hij spijst altijd in zijn' Harem; en in zijne keuken zijn niets dan vrouwelijke bedienden, even als in zijn badvertrek. Die hem scheren en voor hem dansen en zingen, zijn mede vrouwelijke personen: zoodat zijne Majesteit het grootste gedeelte van den dag van het schoone geslacht omgeven is.

Al de vrouwen des Konings zijn in eenige gelijkaardige secties verdeeld onder het opperopzigt van gesneden, die gezamenlijk onder een opperhoofd staan. Aan de bijzondere gunst van dit opperhoofd ligt der vrouwen veel gelegen, omdat hij gewoonlijk in groot vertrouwen bij zijnen heer staat. In 1832 had zijne Perzische Majesteit een aanzienlijk getal kinderen en wel vier en zestig zoons en honderd vijf en twintig dochters; terwijl er vele zijner vrouwen zich in gezegenden staat bevonden.

Het kan echter wel zijn, dat hij nog meer dochters had, want haar getal is altijd moeijelijker te bepalen, daar de Perzen slechts de gewoonte hebben van hunne zonen te spreken, omdat zij het vaderschap over meisjes minder op prijs stellen en zelfs als eene zekere schande beschouwen. Dit gaat zelfs zoo ver, dat zij bij de geboorte van een' zoon eene zekere hoogmoedige zelftevredenheid, maar, bij de geboorte eener dochter, groote misnoegdheid aan den dag leggen. In het laatste geval wordt ook der moeder minder oplettendheid bewezen; maar in het eerste geval heeft er zelfs verdubbeling van zorg plaats; terwijl men alsdan den verheugden vader den tulband van het hoofd neemt, en hem jubelend toeroept: »Heil uwer achtbare kruin! een zoon is u geboren!" De kleederen, die de gelukkige vader op dat tijdstip aan heeft, vallen den overbrenger dezer heugelijke boodschap ten deel, en het gebruik vordert, die voor eenen aanzienlijken prijs weder in te koopen. Alle zoons des Konings zijn, met uitzondering van vier of vijf, weinig van elkander in jaren onderscheiden. Bij de groote wapenschouwing te Azerbidschan, in het begin van 1831, vergezelden hem zes en dertig zijner zonen; een des te uitstekender geleide, omdat al deze Prinsen toonbeelden van mannelijke schoonheid zijn, en de een meer de andere minder op hunnen vader gelijkt.

Menschen zonder armen geboren.

In het dorp *Ditschret*, vier Engelsche mijlen van *Shepton Malet* in *Sommersetshire*, baarde eene vrouw, KINGSTON genaamd, in het midden der 18de eeuw, eenen sterken knaap, die tot aan de schouders zonder armen was. Hij wies op, stond zijne ouders in den arbeid bij, en bragt het zoo ver, dat hij met zijne voeten bijna alles verrigten kon, wat anders slechts door menschen handen mogelijk is. Alle kracht van den bekwaamsten, welgevormdsten mensch stond hem ten dienst. Hij werd pachter, en volbragt ieder tot zijn beroep behoorend werk. Hij at, kleedde en ontkleedde zich, kamde zijn haar en dergl., zonder dat hij ergens de hulp van iemand daarbij noodig had. Wanneer hij thee dronk, zoo bragt hij met veel gemakkelijkheid, door middel van zijne teenen, het kopje aan zijnen mond. Wilde hij schrijven, zoo hield hij den inktkoker met den linker voet vast, en schreef met den regter zoo duidelijk en gezwind, als andere met de pen geoefende menschen met de handen. Aan den disch behoefde hem niemand bij te staan, want mes, vork en lepel bestuurde hij ook met de voeten. Hij maakte zijne schoenen en messen schoon, lag vuur aan,

kleedde zich aan en uit, ja hij schoor zich zelven, het scheermes met de teenen vastehoudende. Iederen gewonen veldarbeid verrigtte hij zonder vreemde hulp. Hij voederde zijn vee, melkte zijne koeijen, maaide hooi, zette het aan hoopen, alles met de voetteenen. Ook kon hij rijden, waarbij hij zijn paard met de voeten zadelde en toomde. Met zijne tanden kon hij tien bossen stroo opheffen, en met zijne teenen wierp hij eenen zwaren smitshamer verder, dan de sterkste man met zijne handen doen kon. Van menige vechtpartij, waaraan hij deel nam, ging hij onverwinnend heneu, en door zijne vlijt bragt hij het zoo ver, dat hij van eenen armen pachter een welgezeten landman werd. Deze KINGSTON, met den voornaam van WILLIAM, leefde nog in het jaar 1815.

Omtrent in den zelfden tijd leefde in de nabijheid van *Edinburg* eene vrouw, CATHARINA CULBERSTON genaamd, ook zonder handen geboren, en slechts aan de ellebogen met korte stompen voorzien. In dezen toestand leerde zij menigerlei werk, onder andere ook spinnen, en zoo spon zij binnen de twee jaren, zoo veel garen, dat er een zeer fijn stuk lijnwaad van twintig ellen uit kon vervaardigd worden, het een zij liet weven en bleken, en zoo tot een geschenk toezond aan den Koning GEORG den III. op zijn krooningsfeest. Men vond het geschenk zoo zonderling, dat de Koning van het lijnwaad, welks grondstof zonder handen gearbeid was, zich een hemd liet maken en het op den dag der krooning aandeed. Aan het hof en in de stad sprak men van dit voorval; alleen de hoofdpersoon, de arme ongelukkige spinster, die twee jaren rusteloos gewerkt had, en bovendien haren laatsten gebedelden penning aan het weven en bleeken had uitgegeven, werd geheel vergeten, en — bleef onbeloond. Van ouderdom en behoeftie gebogen, leefde zij nog vele jaren in eenen hoogstellendigen toestand.

Graaf *Sandor*, de eerste ruiter van de Oostenrijksche monarchie en misschien wel van geheel Europa, heeft onlangs een ruiterskunststuk uitgevoerd, hetwelk niemand hem gemakkelijk zal nadoen. Hij ging eene weddingschap aan, om den weg van Pest tot Weenen, die twee en zeventig uren lang is, in negen uren af te leggen en won daarmede 4000 ducaten, terwijl hij nog twintig minuten binnen den bepaalden tijd aankwam. De Graaf was door deze parforce-rit zoo weinig vermoeid, dat hij zich in den namiddag in den, in dit jaar buitengewoon sterk bezocht, *Prater* vertoonde en door onderscheiden bravourstukken bewijzen van zijne vaardigheid.

GEBOORTE, STERFGEVALLEN, ENZ.

BURGERLIJKE STAND. — In de gepasseerde week zijn ingeschreven, als:

BEVALLEN: Margaretha Elisabeth Raadgever, *zoon*. — Aminoa van Joseph van Hermanus von Battner, *zoon*. — Gracia Jessurun, huisvrouw van Abraham Raphaël de Meza, *dochter*. — Susanna Maria de Rooij, *zoon*. Savatje Rebecca Christiana Wijngaarden *dochter*.

OVERLEDEN: Pieter van Straaten, oud 32 jaren. — Daniel Jacobus Kermann, oud 42 jaren. — Gad van van der Steede, oud naar gissing 66 jaren. — Anthon Gerhard Bohland oud 43 jaren en 4 dagen. — Maria Josepha van Bernhard, oud 21 jaren.

SCHEEPSTIJDINGEN.

UITGEKLAARD.

Den 11den dezer, het Schip *Anna en Maria*. Kapt. D. STEENVELD, naar Amsterdam; lading: 550 vaten Suiker, 58 balen schoone Katoen, 2705 ℔ oud Koper en 583 ℔ oud Lood.

Idem, het Schip *de jonge Evert*, Kapt. J. J. KIERS, naar Amsterdam; lading: 210 vaten Suiker en 10 balen schoone Katoen.

ADVERTENTIEN.

(19505) *TRANSPORTEN.*

Den 12den Junij 1834 Ambtenaren provisioneel belast met het Departement der *Nieuwe Wees-, Kuratele en Onbeheerde Boedels Kamer*, als beheerende den Boedel THOMAS WOOD, aan F. E. BEIJER, van het Huis en Erf, aan de *Zwartenhovenbrugstraat* uitkomende aan de *Pontewerfstraat* Lª. D. Nº. 512.

HIJPOTHEKEN.

Den 7den. J. DE JAGER Ez. qq., JOHANNES MATTHEUS COENRAADS, *eersten Hijpotheek* ten behoeve RODOLPHE LE CHEVALIER, te vestigen op 1/18 gedeelte der Plantagie *St. Eustatius*.

Den 10den. M. L. FINSIJ nom ux., *eerste Hijpotheek* ten behoeve H. G. ROUX qq. Boedel THOMAS PLUNKET, te vestigen op het Huis en Erf, aan de *Watermolenstraat*, Lª. B. Nº. 21.

Den 16den. J. P. TAFARES, *eerste Hijpotheek* ten behoeve Ambtenaren provisioneel belast met het Departement der *Nieuwe Wees-, Kuratele en Onbeheerde Boedels Kamer*, te vestigen op het Huis en Erf, aan de *Kromme Elleboogstraat* Lª. A. Nº. 102.

Paramaribo, den 16 Junij 1834.

WENTHOLT,
fung. Griffier.

Prommotiatie van Dictums, Gearresteerd bij de Commissie tot de Zaken van de *Nieuwe Wees- Kuratele en Onbeheerde Boedels Kamer*, in de Boedels P. J. CURIEL; MARIANA van HUIJSMAN; FRANCINA van SEIJTZ; ELISABETH van VAN GELDEREN; H. J. HIMMEN en CHARLOTTE van CASPER WOLFF WERNER; tegen Zaturdag den 21 Januarij dezer, des voormiddag *elf* uren.

Paramaribo den 16 Junij 1834.

De Scriba van de Commissie,
R. GOLLENSTEDE.

(19441) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal over een jaar en *zes* weken, dag en datum nader te bepalen, publiek bij Executie verkoopen, de navolgende onder Sekwestratie gekomen EFFECTEN:

Op den 4den, 5den en 6den, September 1833, de Plantagie *BENTSHOPE*, cum annexis, gelegen aan de *Warappekreek*, ter linkerhand in het opvaren tusschen de Plantagien *Ponthieu* en *Maria Petronella*; aankomende JOHN BENT.

Den 1sten Februarij 1834, de helfte in de Plantagie *QUAPIBO*, cum annexis, gelegen in de *Caswinikakreek*, ter linkerhand in het opvaren tusschen de Landen van de *Herstelling* en van *'t Land* en de verlaten Plantagie *KLEIN JALOUSIE*, cum annexis, aan de rivier boven *Suriname*; aankomende ABRAHAM GABAIJ FONSECA.

Den 27sten en 28sten Februarij 1834, de Plantagie *SCHAAPSTEDE*, cum annexis, gelegen aan de rivier *Commewijne*, tusschen de Plantagien *De Goede Vriendschap* en *Rijnberk*; aankomende ALEXANDER ELIAZER SALOMONS.

Den 11den en den 12den Maart 1834, een *achtste* aandeel in de Plontagie *BODENBURG*, cum annexis; aankomende CHARLOTTE HELENA DE VRIES, Echtgenoot van FRANÇOIS HENDRIK BURGGRAAF, mede geïnteresseerde in den Boedel van wijlen JURIAAN FRANÇOIS FRIDEXICI; ieder met derzelver Gronden, Beptingen en Beplantingen, Gebouwen, Slavenmagt, Vee, Gereedschappen, Materialen en verdere Ap- en Dependentien, alles ingevolge inventarissen van gemelde Effecten, ter *visie* ten kantore van den ondergeteekende.

Paramaribo, den 13 Junij 1834.

N. L. BRAAM,
Exploicteur.

(19440) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag, den 20sten Junij 1834, des morgens *negen* uren, ter Kastelenije van gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, aan de *Zwartenhovenbrugstraat* bekend onder Lª. D. Nº. 489; aankomende J. M. WELHAVEN, welk Huis ten name van J. WELHAVEN ten kantore van den Koloniale Ontvanger en Betaalmeester is bekend.

Paramaribo, den 13 Junij 1834.

(26157) Wordt te *huur* gevraagd: voor den tijd van *zes* Maanden, 8 à 10 werkbare Slaven of Slavinnen, ten behoeve der Katoen-Plantagie *Vaderzorg en Carelsdeel*.

J. H. DE FRIDERICI.

(26156) A. SALOMONS, zal Morgen om *negen* uren op Vendu verkoopen, in het Huis aan de *Waterkant*, Nº 76, naast den Heer H. P. VAN MARK.

Boter, Zoetemelksche en Komijne Kaas, Aardappelen, Hammen ¼ tonnen gerookt Spek, Saucijsjes, Worst, Bolpens, Brunswijker Worst, Ribbestukken, Nagelhouten, Haring, Anchovisch, ⅛ muds vaten Gort, kelders Vruchten, Zoete Olie in fleschen, Wijn, Bier, Azijn in oxhoofden, Madera Wijn in ¼ pijpen en bij het dozijn, Jenever in kelders, Seltserwater, wit en blaauw Osnabr. fijne Linnens, Haarlemmer Boekjes, Calico's en Gingangs; Glas- en Aardewerk, IJzerwaren, Witlood, Lijn- en Patent Olie; Roode Wijn bij het dozijn; Verfwaren; Spijkers in vaatjes, Schrijfpapier, en meer andere Goederen; — alles voor rekening die het magt aangaan.

SCHEPEN IN LADING.

Naar Amsterdam:

Het snelzeilend gekoperd Fregatschip *Anna en Louisa*, Kapt. J. Kersjes de Jong. — Adres bij Gebrs. Reijns. Sluit 17 Junij.

Het Fregatschip Elisabeth Cornelia, Kapt. J. D. Hiets. — Adres bij L. D. J. van Bommel. Sluit 20 Junij.

De Schooner-Brik de Snelheid, Kapt. Claas Wessels. — Adres bij L. D. J. van Bommel. Sluit 18 Junij.

Het gekoperd Fregatschip de Zorgvuldigheid, Kapt. J. J. Brouwer. — Adres bij E. C. Lobato. Sluit 20 Junij.

Het gekoperd Brikschip Suriname, Kapt. L. J. Luitjes. — Adres bij J. A. Faverij. — Sluit 21 Junij.

Het gekoperd Fregatschip Godefrida, Kapt. H. Wittebol qq. — Adres bij J. B. Louzada Jr. Sluit 7 Julij.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip Noord-Holland, Kapt. H. K. Luijl. — Adres bij Gebrs. Reijns.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip Surinaamsche Vriend, Kapt. J. A. de Lang. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

Naar Boston:

De Nd. Am. Brik Margaret Kapt. D. Pepper. Adres bij J. M. Samson.

De Nd. Am. Brik Sarah Ann, Kapt. Fitz. Adres bij de Wed. van Praag.

De Nd. Am. Brik Rice Plant, Kapt. F. Nickerson. — Adres bij J. M. Samson.

De Nd. Am. Brik Favorite, Kapt. James Rowe. — Adres bij J. M. Samson.

Naar Portland:

De Nd. Am. Brik Big Albert, Kapt. S. Waterhause. — Adres bij de Wed. van Praag.

Naar Gloucester:

De Nd. Am. Brik Cadet, Kapt. Wm. Groves. Adres bij de Wed. van Praag. — Sluit 1 Julij.

Ter Drukkerij van FUGHS & Co.